

عنوان مقاله:

بازآفرینی معماری مسجد جامع قدیم لار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید فرصت - کارشناس ارشد مطالعات معماری دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

محمد مهدی پوستین دوز - استادیار گروه معماری دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مسجد جامع لار تا سال 1339 ه ش همچنان در کنار بازار به عنوان دو بنای مهم شهر ایفای نقش می نمود تا در اثر زلزله همین سال تخریبی در آن باعث تغییر در شرایط ظاهری و ساخت مسجد جدید شد. وجود بنایی چون مسجد جامع در طی یک دوره طولانی نشان از سازگاری و پایداری این بنا با فرهنگ و اقلیم بوده است که میتوانسته به عنوان رویکرد معماری بسیاری از مساجد بعدی در این حوزه تلقی شود، همان طور که بنای بازار قیصریه در دوره های بعد الگوی بازارهایی چون وکیل شیراز گردید. بازآفرینی این مسجد می تواند در شناخت یکی از مهم ترین و کهن ترین مساجد در اقلیم لارستان کمک بسیار شایانی نماید. مسجد جامع لار از جمله مساجد شبستانی است که به صورت درونگرا و با ساختار معماری بومی و متأثر از اقلیم که بر اساس نیازهای موجود سازماندهی فضایی یافته شناخته میشود. در این میان نه تنها تاثیرات متقابل از محیط که بلکه استفاده از آنچه این طبیعت و اقلیم به دست میدهد به مراتب در ساختار فیزیکی آن قابل مشاهده است.

کلمات کلیدی:

مسجد جامع لار، لارستان، معماری، بازآفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607906>

